

«Το Τρίτο Μάτι»

Τον Οκτώβριο του 1935 εκδίδεται ένα ιδιότυπο περιοδικό με τίτλο *Το Τρίτο Μάτι*, που το διευθύνουν ο ζωγράφος Ν. Χατζηκυριάκος-Γκίκας και ο αρχιτέκτων Δ. Πικιώνης, με ύλη που καθόριζαν τα σχετικά ενδιαφέροντα των διευθυντών του. Ωστόσο σε μερικά τεύχη η παρουσία μιας λογοτεχνίας άκρως νεωτερικής είναι αισθητή. Ήδη από το πρώτο τεύχος δημοσιεύεται κείμενο της Ζωής Καρέλλη με τίτλο «Διαθέσεις», του Άλκη Μπουρνιά το πεζό «Αηρ... και άλλα», του Σταυράκιου Κοσμά το ποίημα «Η γυναίκα που προπονείται στο κολύμπημα»

14

(αντίστοιχα στις σ. 16-17, 18 και 19), ο οποίος επιπλέον μεταφράζει και προλογίζει απόσπασμα από το *Οι δάφνες κόπηκαν* του E. Dujardin, τιτλοφορώντας το «Εσωτερικό μονόλογο» (σ. 25-27), αντίληψη γραφής που ανέπτυξε στο μυθιστόρημά του *Οδυσσέας* (1922) ο James Joyce. Την επανέκδοση των έργων του Dujardin (1924) είχε προλογίσει ο Valery Larbaud, που θα μεταφράσει στα γαλλικά τον *Οδυσσέα* (1937). Επίσης δημοσιεύεται ένα άρθρο του Σ. Δ.[ούκα] (σ. 29-30) για τον Μιλτιάδη Σαραντή Πεντζίκη.

Στο τεύχος 2-3 (1935, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος) ο Κάισαρ Εμμανουήλ μεταφράζει («Το πνεύμα των μορφών») (σ. 35-37) του Elie Faure και ανθολογείται ο Περικλής Γιαννόπουλος (1869-1910) με αποσπάσματα από το κείμενό του «Η ελληνική γραμμή» (σ. 39-41), που είχε πρωτοδημοσιευθεί στο περιοδικό *Ανατολή* το 1903. Είναι φανερό ότι το περιοδικό θεωρεί πως οι απόψεις του Π. Γιαννόπουλου συνιστούν το «πρώτο ίσως στον τόπο μας αισθητικό αντίκρουσμα της ελληνικής γης, από μια ψυχή γνήσια ελληνική που κινήθηκε με θαυμαστή ζωντάνια και διαίσθηση να συλλάβει, ανάμεσα απ' τις αδυναμίες του καιρού της, αντικειμενικές αισθητικές αρχές».

Η παρουσία στο τεύχος αυτό του Σαραντήρη, του Καζαντζάκη και του Τ. Κ. Π.(απατσίωνη) είναι διακριτική στο επόμενο τριπλό τεύχος (4-5-6, Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος), που είναι ολόκληρο αφιερωμένο στη λογοτεχνία, δημοσιεύονται αποσπάσματα από τα *Απομνημονεύματα του στρατηγού Μακρυγιάννη* (πρέπει να υπογραμμιστεί για τη σημασία του), απόσπασμα από «Τα τραγούδια του Θεού» του Αλ. Παπαδιαμάντη, μετάφραση του Απ. Μελαχρινού από τους *Θουβες* του Αριστοφάνη, απόσπασμα από τη *Γυναίκα της Ζάκυνθος* του Σολωμού, η αρχή του μονολόγου της κυρίας Μπλουμ από τον *Οδυσσέα* του Τζαίμς Τζόυς (μεταφρ. Ν. Γ. Πεντζίκης), απόσπασμα από το *Ubu-Roi* του Άλφρεντ Ζαρρού (μεταφρ. Τ. Κ. Παπατσίωνης) και το σχηματικό ποίημα «Βρέχει» του Γκ. Απολλιναιρ.

